WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 17 27 APRIL 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Kwik, Kwek en Kwak vonden het helemaal niet erg om na de vakantie weer naar school te moeten. En weten jullie hoe dat komt? Ze brandden van verlangen om hun vriendjes op school het evontuur te vertellen dat ze op de boerderij van oma hadden beleefd.

Op een dag gingen Kwik, Kwek en Kwak hagedissen zoeken voor hun terrarium. En waar zouden meer hagedissen te vinden zijn dan bij de boerderij van oma! Toen ze een poosje aan 't zoeken waren en er twee hadden gevangen, riep Kwek opeens: „Jongens, een luik!" Kwik en Kwak lieten onmiddellijk hun hagedissen in de steek en holden naar Kwek. Een luik! Dat betekende dat er iets onder zat, misschien wel een schat of zo! „Maak vlug open," riepen Kwik

en Kwak tegelijk. Kwek begon aan het luik te trekken, maar hij kreeg het alleen niet voor elkaar. Toen probeerden ze het met z'n drieën en eindelijk lukte het. Vol spanning keken ze wat er onder zou zitten. Het was 'n gang! De jongens waren door het dolle heen. Wat een ontdekking! Wie weet, zouden ze een schat vinden! Achter elkaar liepen ze door de gang. En ten slotte kwamen ze weer bij een luik. Nu werden ze nog wel een beetje bang, want wat zou er achter dat luik zijn? Kwik was de moedigste. „Kom, jongens, ik ga voorop!" Heel voorzichtig duwde hij het luik omhoog en toen.. keken ze in het verschrikte gezicht van oma. „Jongens, hoe komen jullie hier?" Vlug klommen ze uit het gat en toen zagen ze dat ze in de keuken van oma waren. Ze vertelden oma het hele verhaal en die had de grootste schik. „Dat is een gang die ik heb laten graven voor als er eens brand komt of zo," zei ze.

Wat de jongens niet vertelden is, dat ze na hun avontuur door oma zelf in had werden gestopt omdat ze pikzwart waren!

OOM DONALD

ONS ZIEKENLIJSTJE

Leo Lanser is 12 jaar en al een hele tijd ziek. Hij zou graag post ontvangen en hij spaart postzegels. Denken jullie eens aan hem? Zijn adres is: Astmacentrum „Heideheuvel", Internaat III, Hilversum.

Piet Lameijer is 10 jaar en hij heeft als hobby het sparen van speldjes en insignes. Ook post is van harte welkom. Hij is al heel lang ziek. Zijn adres is: St. Vitusholt, 4e laan 1, Winschoten.

Ineke van Wijk is 15 jaar en zij moet nog een poosje in het ziekenhuis blijven. Zij houdt van lezen en spaart restjes wol. Verder verlangt zij naar post. Haar adres is: Buitenzorg kamer 8, Diaconessenhuis, Emmen.

Kees Kandel is 11 jaar en hij ligt al een tijdje in het ziekenhuis. Iedere dag kijkt hij uit naar post. Wie stuurt hem eens een brief of een kaart? Zijn adres is: Binnengasthuis, Zaal 1, Box 3, Amsterdam.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

GERDA BURGERS, WIJCHEN. O, Gerdø, wat heb je lang moeten wachten op een plaatsje in de Brievenbus, hè? Wel meer dan een jaar. En je kunt het geloven of niet, maar de wachtlijst is heel lang en wordt steeds langer, hoor! **JOPIE BARBÉ, AMSTERDAM.** Nou, Ik heb Kwik, Kwek en Kwak en Knabbel en Babbel de groeten van je gedaan en je moet natuurlijk de hartelijke groeten terug hebben. Ze vroegen of je hun ook eens schrijft. Doe je dat een keer? **SIMON SCHOLTENS, OOSTERNIELAND.** Er zijn onder de Brievenbusklantjes van **Donald Duck** heel wat tekenaars en dichters, hoor. Iedere keer valt me dat weer op. Nu weer zo'n mool gedicht van jou! Stuur je er nog eens eentje?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of, als je in België woont, aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.** Dag, tot schrijfs, hoor!

* ONZE WEKELIJKSE * * PRIJSVRAAG No. 17 *

Van boven naar beneden invullen: 1. gifslang; 2. dier met vier benen; 3. houten schuur; 4. vloeistof die heel lekker ruikt; 5. twaalfde deel van een jaar.

Als je de woorden hebt ingevuld, moet je in de nog opengebleven vakjes van de bovenste rij twee medeklinkers en twee klinkers zo plaatsen, dat er op die regel van links naar rechts de naam verschijnt van iets, wat prachtig kan bloeien en heerlijke vruchten oplevert.

Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 2 mei 1963 als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.

Duidelijk je naam en adres op de briefkaart zetten en in de linkerbovenhoek vermelden „Oplossing nr. 17". Veel succes.

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspellen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de winnaars van prijsvraag nr. 16.

1e prijs: een horloge: Joke Vermeer, Bragostraat 151, **Den Haag.**

2e prijs: een vier-kleuren ballpoint: T. Walvoort, D 24, **Meddo**, gem. **Winterswijk.**

3e prijs: tafeltennisspel: G. Vogelaar, **R'dam-7**; J. v. d. Steen, **Chaam**; J. Verslüys, **Oost-Souburg**; Tjeerd Bijstra, **Kallijk bij Heerenveen**; M. Zweistra, **Leiden**; H. Zonen, **Austerlitz**; K. Post, **Urk**; Wim Sloots, **Glimmen**; G. Hendriks, **Groningen**; P. de Wildt, **Amsterdam-N.**

20 doosjes „Donald Duck" postpapier: **M.** v. d. Plas, **Vught**; J. Mostert, **Hippolytushoef**; A. v. Essen, **Utrecht**; E. v. d. Schee, **Poortugaal**; J. v. d. Berge, **Schoonhoven**; R. v. Keken, **Bramsche (Dld.)**; E. Janssens, **Antwerpen (Blg.)**; H. Mecking, **Zevenaar**; H. Donkers, **Haarlem**; E. Delforterie, **Amersfoort**; A. Keij, **Halsteren**; E. Dernee, **Rhoon**; W. v. Elderen, **Moergestel**; A. Stoffels, **Pelj-Echt**; J. v. d. Linden, **Wijk bij Duurstede**; F. Roosenboom, **Mook**; H. Hoolmeijer, **Barendrecht**; E. Vonk, **Hoogland**; T. Schreuder, **Den Bosch**; G. Knol, **Zwolle.**

WALT DISNEY'S

Oom Dagobert

AF EN TOE GAAT OOM DAGOBERT ER TUSSENUIT OM UIT TE RUSTEN VAN ZIJN DAGELIJKSE BESLOMMERINGEN EN ALLEEN DAN IS HIJ BEREID OM IEMAND ANDERS ZIJN PLAATS TE LATEN INNEMEN!

DONALD, IK GA DADELIJK MET M'N VLIEGTUIG NAAR 'T STRAND! KOM GAUW HIER!

OOM DAGOBERT

IS DIT VLUG GENOEG?

GAAT WEL! ER IS WERK VOOR JE!

MIJN ROBOT MET ZIJN ELEKTRONISCH BREIN IS DE ENIGE DIE IK VERTROUW!

RRRR-R!

JE MOET ER WEL VOOR ZORGEN DAT ZIJN KAAK GOED VET BLIJFT, ZODAT HIJ STEEDS BEVELEN KAN GEVEN!

JA, OOM!

O... IK BEN VERGETEN TE VRAGEN HOE LANG HIJ WEGBLIJFT!

EEN DAGJE MAAR, SUFFERD!

ZO HEB JE ME NIET TE NOEMEN, JIJ IN ELKAAR GESPIJKERD STUK OUD ROEST!
STIL, OF IK ONT-SLA JE!

WAT EEN VERNEDERING OM BEVELEN TE KRIJGEN VAN EEN MACHINE!

ONHANDIGE SUFFERD... JE HEBT DE OLIE IN M'N OOR GESPOTEN!
OEJOE!!

HELP! ER IS KORTSLUITING IN ZIJN BREIN!
KA-POEF!

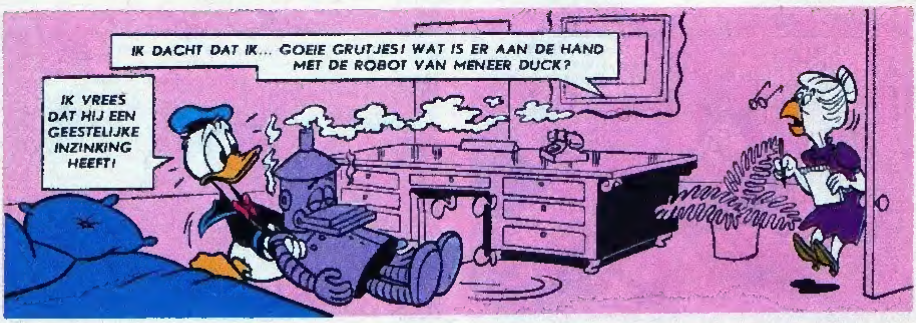
IK DACHT DAT IK... GOEIE GRUTJES! WAT IS ER AAN DE HAND MET DE ROBOT VAN MENEER DUCK?
IK VREES DAT HIJ EEN GEESTELIJKE INZINKING HEEFT!

BLIJF DAAR NIET STAAN! ROEP EEN DOKTER!
U BEDOELT WILLIE WORTEL... WANT HIJ HEEFT DE ROBOT GEMAAKT!

MAAR...
WILLIE IS DE STAD UIT EN NIET TE BEREIKEN! HIJ GROET U ZEER!

BAH! VERBIND ME DAN MAAR MET OOM DAGOBERT, HIJ HEEFT TELEFOON IN ZIJN VLIEGTUIG
JAZEKER!

DONALD AAN DE TELEFOON!
HIJ WEET TOCH WEL DAT HIJ ME MET RUST MOET LATEN!

LUISTER... IK HEB JE EEN TAAK GEGEVEN, DOE DIE EN VAL ME NIET LASTIG!

W-WAT MAAKT U DAARUIT OP, JUFFROUW KA?
DAT U DE PERSOON BENT DIE ZIJN ZAKEN MOET WAARNEMEN! WAT ANDERS?
KLIK!

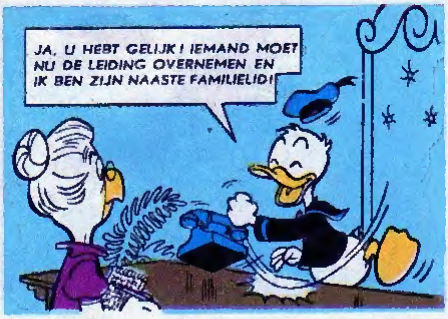
JA, U HEBT GELIJK! IEMAND MOET NU DE LEIDING OVERNEMEN EN IK BEN ZIJN NAASTE FAMILIELID!

HOERA! NU KAN IK IN DAT GEWELDIGE GELDPAKHUIS DUIKEN EN SPRINGEN NET ZOALS OOM DAGOBERT!

MAAR EEN PAAR MINUTEN LATER...
ALLEMENSEN NOG AAN TOE! DAAR IS DE LOL OOK GAUW VAN AF, ZEG!

EN JE HOORT ALS BAAS BOVEN JE ONDERGESCHIKTEN TE STAAN!

JA, JUIST! IK ZAL TONEN DAT IK DE BAAS BEN!
AHUM! IK BEN DE PLAATSVERVANGER VAN DAGOBERT DUCK!
JA MENEER! DAT WEET IEDEREEN AL!
WACHT EENS EVEN! IK HEB WAT MET JE TE BESPREKEN!
GEEN TIJD... MOET VANMIDDAG TIEN MILJOEN BINNEN HEBBEN!
JUFFROUW KA... LAAT DE OPPER-GELDBEWAKER DIRECT OP MIJN KANTOOR KOMEN!
JAZEKER!
HIER BEN IK, MENEER!
OCH... NOEM ME MAAR DONALD, HOOR!
IK VERHOOG JE SALARIS. JE KRIJGT MEER RUST EN MINDER WERK EN JE HOEFT GEEN GELDKARRETJES MEER TE DUWEN!
MAAR MENEER EH. DONALD!
EN DUS...
HOI, DONALD! ALS IK NIET OPSCHIET, BEN IK TE LAAT VOOR DE LIMONADEPAUZE!
HAAST JE NIET, KEREL! LAAT DE KOFFIE JE MAAR GOED SMAKEN!
LEUK, ALS JE PERSONEEL JE EEN TOFFE VENT VINDT!

MAAR IEDEREEN WORDT ER DOOR AANGESTOKEN!
IK WIL OOK MEER LOON EN MINDER WERK!
IK OOK! IK OOK!
DE LUI VAN DE FABRIEK OOK!
NATUURLIJK...

TEGEN DE MIDDAG...
SJONGE, IK BEN MOE VAN HET LOONZAKJES UITDELEN EN HANDEN SCHUDDEN! IK GA 'NS LEKKER ETEN!
DE KOFFIE IS WARM!

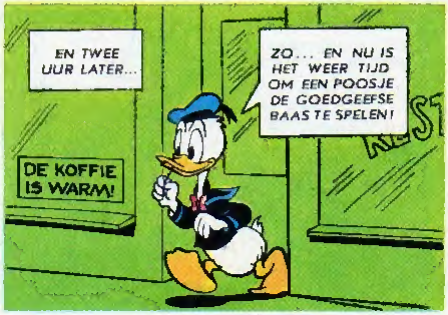
EN TWEE UUR LATER...
DE KOFFIE IS WARM!
ZO... EN NU IS HET WEER TIJD OM EEN POOSJE DE GOEDGEEFSE BAAS TE SPELEN!

HÉHÉ... DAT GAAT ZO MAAR NIET! WIE MOET NU HET PAKHUIS BEWAKEN?
NIEMAND... U HEBT TOCH ZELF GEZEGD DAT WE ALLEMAAL TEGELIJK MOCHTEN GAAN ETEN?

WE WETEN HEUS NIET WAT WE ANDERS MOETEN DOEN OM DIE PAUZE VAN DRIE UUR DOOR TE KOMEN!
BENG!
BENG!

VAN DICHTBIJ ZIJN DIE KERELS GEWOON AFSCHRIKWEKKEND!

ALS IK TEGEN DE WERKSTERS ZEG DAT DE VLOER TOCH NOOIT SCHOON KAN ZIJN, BETEKENT DAT NIET DAT ZE GEEN HAND MEER HOEVEN UITSTEKEN!

EN TOEN IK DE LIFTBOY ZEI DAT HIJ AF EN TOE 'N DUTJE MOCHT DOEN, BEDOELDE IK NIET DE HELE DAG!
NIET STOREN

DE PAUZE IS NOG NIET OM, HOOR!
DAT WEET IK... DOEN JULLIE MAAR OF JE THUIS BENT, HOOR!
PRIVÉ

DAGOBERT'S KLUIS
MISSCHIEN WEET IK NA 'N KOENE DUIK WAT IK MOET DOEN!

HELP! WE ZIJN BEROOFD!
PLOF!

IK ZOU BEST INBREKERS WILLEN WEGJAGEN! WE ZIJN NIET BESTOLEN, MAAR ER WORDT ALLEEN MEER UITGEHAALD DAN INGEBRACHT!

ER WORDT IN GEEN ENKEL BEDRIJF VAN OOM DAGOBERT MEER WINST GEMAAKT, MAAR DE LONEN ZIJN NOG NOOIT ZO HOOG GEWEEST!

WAT IS ER FOUT? KUN JE OOK TÉ GOED ZIJN VOOR JE PERSONEEL?
JE BENT HELEMAAL NIET GOED VOOR ZE GEWEEST, SUFFERD!

H-HOE KOMT U HIER ZO OPEENS?
DOOR EEN AUTOMATISCHE ALARMINSTALLATIE KEERDE MIJN VLIEGTUIG TERUG TOEN MIJN GELD OP WAS!

BEGRIJP JE DAN NIET WAT JE M'N MENSEN HEBT AAN GEDAAN? ZE HEBBEN GEEN VOLDOENING MEER VAN HUN WERK EN ZE ZIJN ONTZETTEND LUI GEWORDEN

NU MOET IK ER VOOR ZORGEN DAT ZE WEER ZIN KRIJGEN OM TE WERKEN EN LOON TE ONTVANGEN DAT BIJ HUN WERK PAST!

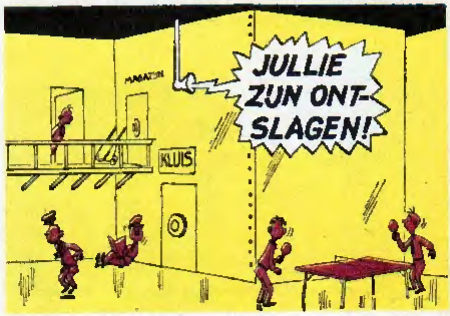
JULLIE ZIJN ONTSLAGEN!
KLUIS

WAT VIND IK DAT GEMEEN!
HOU JE KALM, DONALD! DAT WAS ALLEEN OM ZE WEER AAN HET WERK TE KRIJGEN! EN NU GA IK 'T OUDE SYSTEEM WEER INVOEREN!

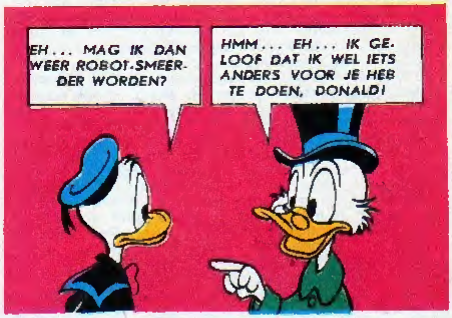
EH... MAG IK DAN WEER ROBOT-SMEERDER WORDEN?
HMM... EH... IK GELOOF DAT IK WEL IETS ANDERS VOOR JE HEB TE DOEN, DONALD!

EN DUS...
ZO KUN JE TENMINSTE NIETS VERKNOEIEN UILSKUIKEN!
NOEM ME WAT JE WILT! ZOLANG ER NIEMAND IS DIE EEN GEMAKKELIJKER BAANTJE HEEFT DAN IK, VIND IK 'T BEST!
PIEP!

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

DE HELLING OP

HEB je ooit iets naar boven zien rollen? Nee, zeg nu niet dat zoiets onmogelijk is, want met de twee attributen die we samen in elkaar gaan zetten, is het, hoe vreemd het ook mag klinken, wel mogelijk. Het voorwerp dat deze ongeloofwaardige toer gaat verrichten, is geen gewone kogel of bal, maar een dubbele kegel. Deze dubbele kegels moeten we zeer nauwgezet maken. Uit stevig tekenpapier knippen we twee evengrote cirkels. Elke cirkel knippen we in vanaf de omtrek in een rechte lijn naar het middelpunt. Op de plaats van het middelpunt knippen we een rond gaatje. Met fijn schuur- of polijstpapier schuren we een van de randen van de lijn waarlangs we de cirkels hebben opengeknipt, tot zeer dun uitlopend af. Dan nemen we een niet te klein houten wieltje, waarvan we de eventueel scherpe randen gelijkmatig schuin afvijlen (zie tekening). De

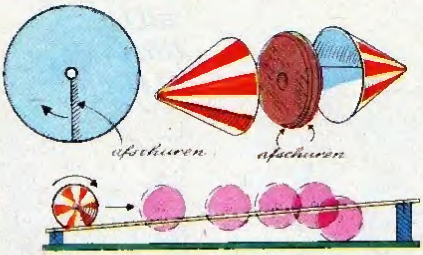

papieren cirkels gaan we nu tot kegels ineenlijmen. De afgeschuurde kant houden we hierbij aan de buitenzijde. De doorsnede van de onderzijde van de kegels moet gelijk zijn aan die van het houten wieltje, zodat we de kegels tegen de zijkanten van dit wieltje kunnen vastlijmen.

De rolbaan bestaat uit twee rechte gladgeschuurde ronde stokjes, waarvan we het ene uiteinde op een laag en het andere op een hoog blokje hout vastzetten. De tekening laat zien hoe de stokjes worden gemonteerd. We laten de uiteinden van de stokjes op het hoge blokje nog even los, zodat we door proberen te weten kunnen komen hoever we de uiteinden uit elkaar moeten bevestigen. We plaatsen daarom de roller op het laagste punt van de baan. We zullen dan zien dat de roller gaat draaien en zich eerst vlug en daarna steeds langzamer over de baan zal voortbewegen, hoewel de roller zelf almaar sneller om zijn eigen as gaat draaien. De roller mag niet tussen de stokjes

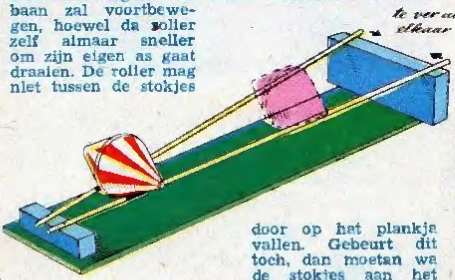

door op het plankje vallen. Gebeurt dit toch, dan moetan we de stokjes aan het hoogste punt iets dichter bij elkaar plaatsen en zo vastzetten. Komt in dat geval echter de roller niet meer tot het hoogste punt, dan moeten we het hoge blokje hout vervangen door 'n iets lagere. Als je het geheel goed hebt gemaakt, zul je dus merken dat de roller vanzelf van laag naar hoog rolt.

HEVELEN ZOALS HET MOET

ALS we een bak of vat willen laten leeglopen zonder dat we dit voorwerp mogen kantelen of omkeren, is dit niet zo'n eenvoudig karwei. We kunnen dan met een kleiner bakje, een emmertje of iets dergelijks het water eruit scheppen, maar dat is nogal tijdrovend en zelfs lang niet altijd mogelijk. Denk maar eens aan een aquarium. Nee, dan weten wij een handiger manier, namelijk hevelen. Je hebt er alleen maar een stuk plastic- of rubberslang voor nodig.

Dit stuk slang vul je geheel met water of met de vloeistof die je over wilt hevelen (zie tekening eerste stap). Dan houd je de uiteinden van de

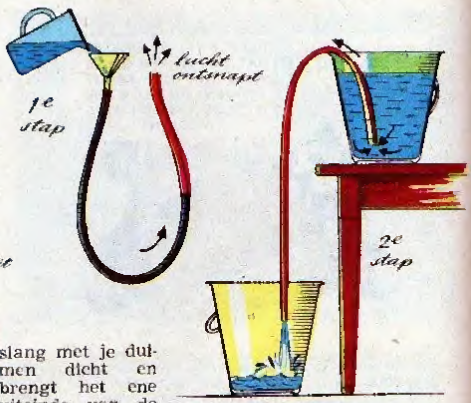

slang met je duimen dicht en brengt het ene uiteinde van de slang in de bak of het vat dat leeggemaakt moet worden. Het andere uiteinde houd je in een lager geplaatste emmer of iets dergelijks, waarin je de vloeistof wilt overbrengen. Dan de duimen weg en de hevel treedt in werking; de vloeistof zal van het hoogste vat naar het laagste vloeien (zie tekening tweede stap). We hebben al gezegd dat dit een handig trucje is voor het leegmaken van bijvoorbeeld een aquarium. Het is echter ook mogelijk om op deze manier een kruikje of flesje met zeer dunne hals te vullen. In dat geval moet je echter een dun slangetje (bijvoorbeeld ventielslang) als hevel gebruiken.

DE LANGSTE LIJN

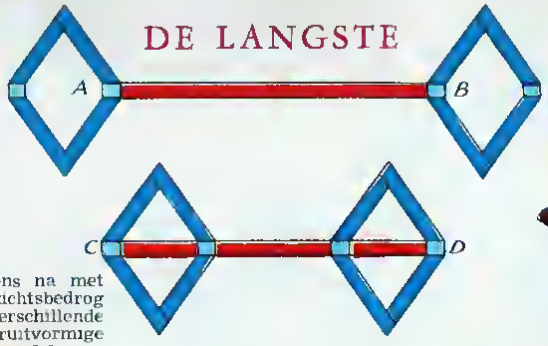

WELKE lijn vind je op het eerste gezicht langer, lijn A-B of lijn C-D. Natuurlijk lijn A-B. Maar dan heb je het toch mis, want er is geen langere of kortere lijn. Ze zijn beide even lang. Geloof je het niet? Meet de lijnen dan maar eens na met een liniaaltje. Het gezichtsbedrog ontstaat door de verschillende plaatsing van de ruitvormige figuren aan de einden v.d. lijnen.

HAASJE OVER * * *

Iedereen kan deze gezellige figuurtjes tekenen. Je moet alleen maar te zorgen voor een stuk teken papier, knopen of munten in verschillende groot ten, een liniaaltje en een potlood. De halve en hele rondjes van de figuurtjes trek je netjes om de knopen of munten. Als je deze op het papier hebt staan, is het grootste deel van het werk al gebeurd. De rest van de tekening vul je aan met behulp van het liniaaltje.
Tot slot kun je de figuurtjes nog een kleurtje geven.

HOEVEEL WAREN ER?

TOEN ik eens ons stadje binnenkwam, hoorde ik het geratel van wagens. Er reden er vier onder de stadspoort. Elke wagen werd getrokken door twee paarden. Op elke bok zaten drie boeren. In elke wagen lagen zes varkens en elk varken had vijf biggen. De boeren stegen af en dronken samen met de tolbewaarder een kopje koffie. Daarna gingen ze weer verder. Ik vroeg mij af hoeveel oren ik wel had gezien en ging aan het rekenen. Het waren er flink wat. Hoeveel eigenlijk?

Oplossing
24 boerenoren
16 paardenoren
48 varkensoren
240 biggenoren
2 oren van de tolbewaarder
13 koppenoren
In totaal dus 343 oren.

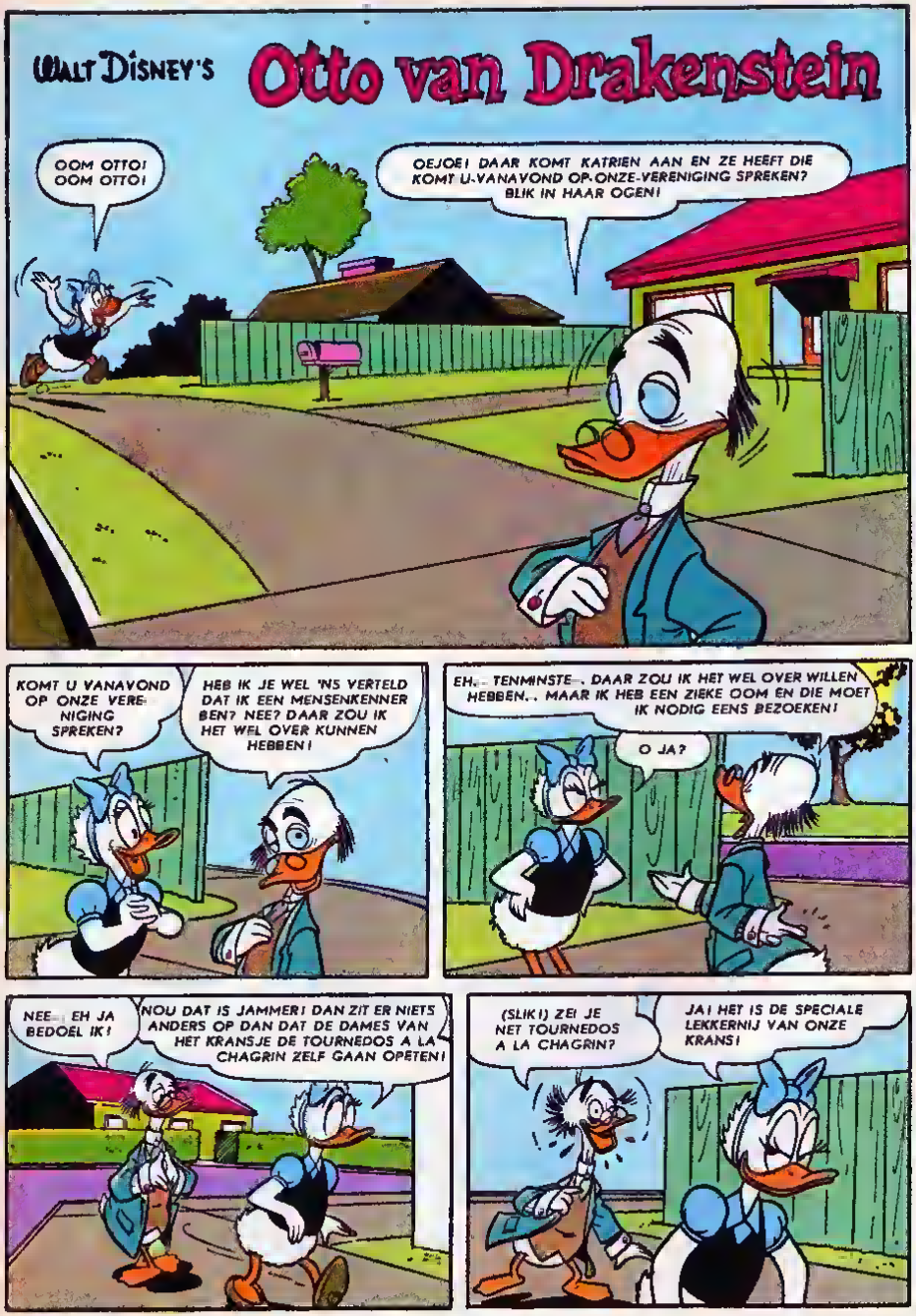
WALT DISNEY'S
Otto van Drakenstein
OOM OTTO! OOM OTTO!
OEJOE! DAAR KOMT KATRIEN AAN EN ZE HEEFT DIE KOMT U-VANAVOND OP-ONZE-VERENIGING SPREKEN? BLIK IN HAAR OGEN!
KOMT U VANAVOND OP ONZE VERE-NIGING SPREKEN?
HEB IK JE WEL 'NS VERTELD DAT IK EEN MENSENKENNER BEN? NEE? DAAR ZOU IK HET WEL OVER KUNNEN HEBBEN!
EH... TENMINSTE... DAAR ZOU IK HET WEL OVER WILLEN HEBBEN.. MAAR IK HEB EEN ZIEKE OOM EN DIE MOET IK NODIG EENS BEZOEKEN!
O JA?
NEE... EH JA BEDOEL IK!
NOU DAT IS JAMMER! DAN ZIT ER NIETS ANDERS OP DAN DAT DE DAMES VAN HET KRANSJE DE TOURNEDOS A LA CHAGRIN ZELF GAAN OPETEN!
(SLIK!) ZEI JE NET TOURNEDOS A LA CHAGRIN?
JA! HET IS DE SPECIALE LEKKERNIJ VAN ONZE KRANS!

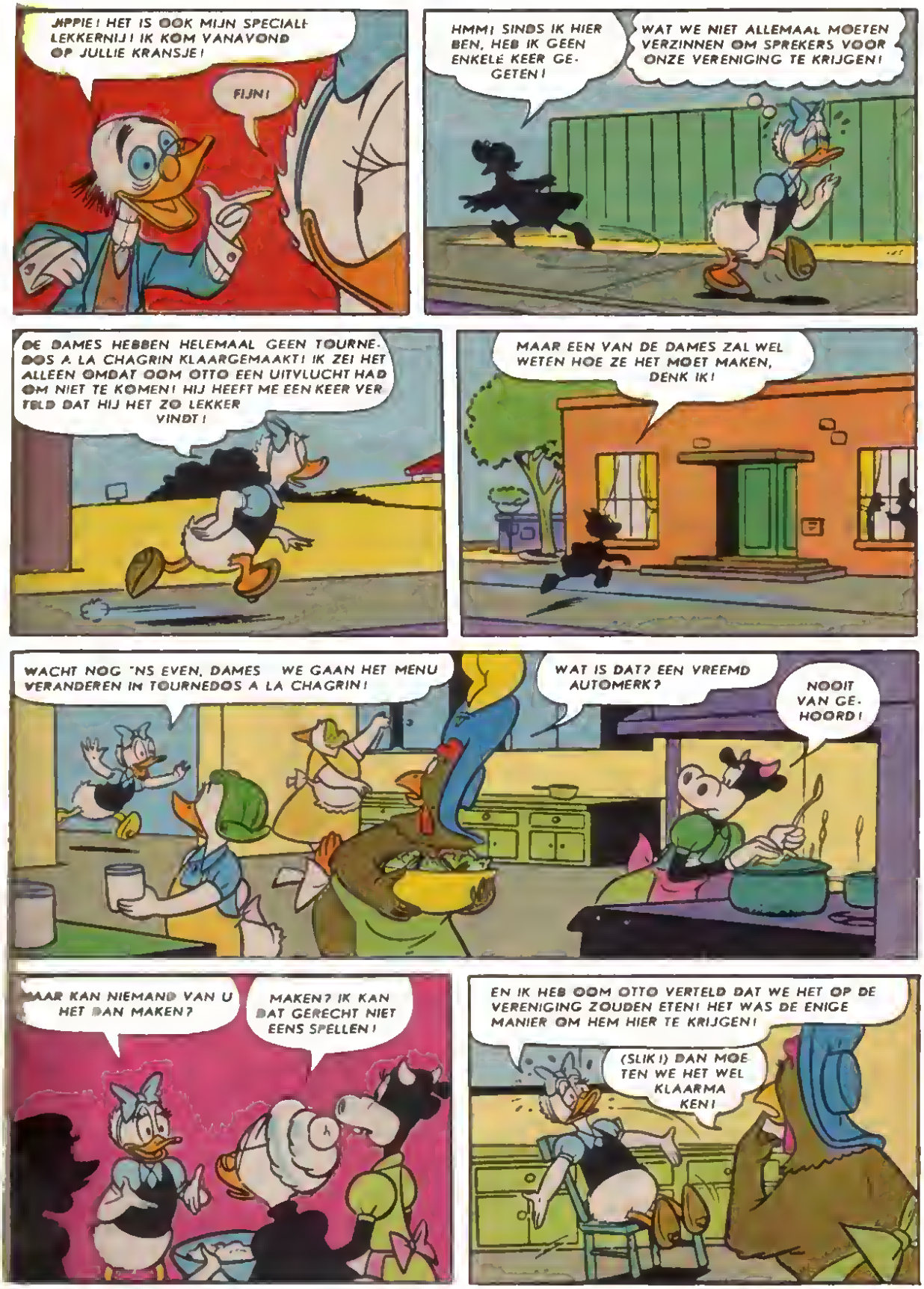
JIPPIE! HET IS OOK MIJN SPECIALE LEKKERNIJ! IK KOM VANAVOND OP JULLIE KRANSJE!
FIJN!
HMM! SINDS IK HIER BEN, HEB IK GEEN ENKELE KEER GE-GETEN!
WAT WE NIET ALLEMAAL MOETEN VERZINNEN OM SPREKERS VOOR ONZE VERENIGING TE KRIJGEN!
DE DAMES HEBBEN HELEMAAL GEEN TOURNEDOS A LA CHAGRIN KLAARGEMAAKT! IK ZEI HET ALLEEN OMDAT OOM OTTO EEN UITVLUCHT HAD OM NIET TE KOMEN! HIJ HEEFT ME EEN KEER VERTELD DAT HIJ HET ZO LEKKER VINDT!
MAAR EEN VAN DE DAMES ZAL WEL WETEN HOE ZE HET MOET MAKEN, DENK IK!
WACHT NOG 'NS EVEN, DAMES WE GAAN HET MENU VERANDEREN IN TOURNEDOS A LA CHAGRIN!
WAT IS DAT? EEN VREEMD AUTOMERK?
NOOIT VAN GEHOORD!
MAAR KAN NIEMAND VAN U HET DAN MAKEN?
MAKEN? IK KAN DAT GERECHT NIET EENS SPELLEN!
EN IK HEB OOM OTTO VERTELD DAT WE HET OP DE VERENIGING ZOUDEN ETEN! HET WAS DE ENIGE MANIER OM HEM HIER TE KRIJGEN!
(SLIK!) DAN MOETEN WE HET WEL KLAARMAKEN!

WACHT EENS, IK WEET ZEKER DAT OOM OTTO HET RECEPT HEEFT! IK GA HET VAN HEM LENEN, MAAR HIJ MAG NIET WETEN DAT WIJ HET NIET HEBBEN!
EVEN LATER...
EN OMDAT WE HET WILLEN KLAARMAKEN ZOALS U HET ALTIJD HEBT GEGETEN, VIND IK DAT WE BETER UW RECEPT KUNNEN GEBRUIKEN DAN DAT VAN ONS!
HEEL GRAAG! IK ZAL 'T EVEN HALEN!
ALSJEBLIEFT! IK HEB HET VAN MIJN GROOTMOEDER GEKREGEN, DUS WEES ER VOOR ZICHTIG MEE!
'TUURLIJK!
NU IK HET RECEPT HEB, IS ER VOOR ONS GEEN KUNST AAN OM HET GERECHT KLAAR TE MAKEN!
MAAR ALS ZE HET RECEPT GAAT LEZEN, LACHT KATRIEN NIET MEER!
HELP! HET IS IN 'T FRANS GESCHREVEN!
HET IS NOG MOEILIJKER TE ONTCIJFEREN DAN MIJN HANDSCHRIFT!
O, O, WAT MOETEN WE NU BEGINNEN?
EH... IK HEB OP SCHOOL EEN JAAR FRANS GEHAD!
VERTEL DAN WAT ER STAAT!
'S KIJKEN... DE EERSTE ZIN BETEKENT GELOOF IK, DAT WE DRIE EIEREN NODIG HEBBEN... HET KAN OOK EEN KROPJE SLA ZIJN!
WEET JE DAT NIET ZEKER?
NEE, IK BEN VOOR MIJN EXAMEN GEZAKT! NOU, DAN MOETEN WE ER MAAR WAT VAN MAKEN!

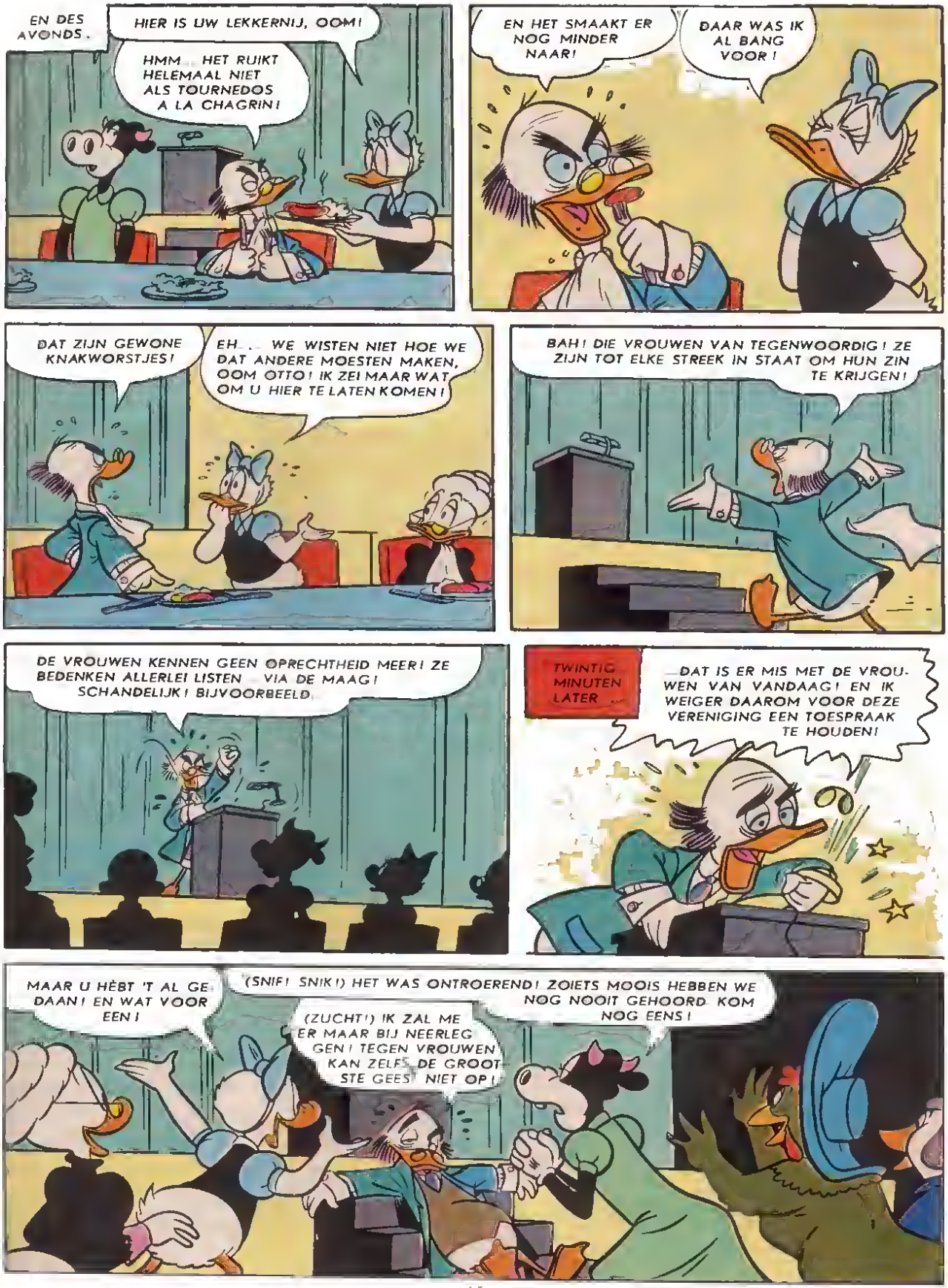
EN DES AVONDS.
HIER IS UW LEKKERNIJ, OOM!
HMM... HET RUIKT HELEMAAL NIET ALS TOURNEDOS A LA CHAGRIN!
EN HET SMAAKT ER NOG MINDER NAAR!
DAAR WAS IK AL BANG VOOR!
DAT ZIJN GEWONE KNAKWORSTJES!
EH... WE WISTEN NIET HOE WE DAT ANDERE MOESTEN MAKEN, OOM OTTO! IK ZEI MAAR WAT OM U HIER TE LATEN KOMEN!
BAH! DIE VROUWEN VAN TEGENWOORDIG! ZE ZIJN TOT ELKE STREEK IN STAAT OM HUN ZIN TE KRIJGEN!
DE VROUWEN KENNEN GEEN OPRECHTHEID MEER! ZE BEDENKEN ALLERLEI LISTEN... VIA DE MAAG! SCHANDELIJK! BIJVOORBEELD...
TWINTIG MINUTEN LATER ...
...DAT IS ER MIS MET DE VROUWEN VAN VANDAAG! EN IK WEIGER DAAROM VOOR DEZE VERENIGING EEN TOESPRAAK TE HOUDEN!
MAAR U HEBT 'T AL GEDAAN! EN WAT VOOR EEN!
(SNIF! SNIK!) HET WAS ONTROERENDI ZOIETS MOOIS HEBBEN WE NOG NOOIT GEHOORD. KOM NOG EENS!
(ZUCHT!) IK ZAL ME ER MAAR BIJ NEERLEGGEN! TEGEN VROUWEN KAN ZELFS DE GROOTSTE GEEST NIET OP!

Pipo en het

De grote diamant die door de verschrikkelijke, zielige sneeuwman Oz en zijn vrouw werd bewaakt, is gestolen, waardoor de bewoners van het dal Rhim-Rhama in het donker kwamen te zitten. Pipo, Petra en het jongetje Toj-Toj gaan op onderzoek en ontdekken dat de diamant is gestolen door de oppermisdief van Koning Snob van Blauwland. Blauwland is een van de zes Regenbooglanden waarvan de koningen steeds proberen met allerlei zeldzame dingen tegen elkaar op te scheppen. Als Pipo bij Koning Snob komt, wordt hij prompt gevangen genomen. Koning Snob organiseert een groot feest om met de clown en de diamant tegen de andere koningen te pronken. De koning van Groenland is niet op het feest gekomen, maar tijdens de vertoning nadert er een groen hefschroefvliegtuig . . . .

OP WENTELWIEKEN . . .

HET orkestje in de hoek van de tuin dat harde muziek moest maken om het knarsetanden van de jaloerse koningen te overstemmen, speelt nog even door, maar dan stoppen de muzikanten één voor één, want de motor van de dalende wentelwiek maakt nog veel meer herrie!

„Maak plaats voor het toestel van Sire Prots van Groenland!" brult koning Snob. „En jij, clown Pipo, doe een stapje naar voren, zodat zijne majesteit je direct goed duidelijk kan zien als hij uitstapt! Oh, wat zal hij jaloers kijken! Ja, hou die diamant maar omhoog, laat het licht erin weerkaatsen!" Pipo doet wat hem gevraagd wordt, niet omdat hij die opschepperige koning een plezier wil doen, maar meer omdat bij een eigenaardig voorgevoel heeft. . . .

Petra en Toj-Toj gaan naast hem staan; hun haren en kleren wapperen in de zuigwind van het vliegtuig, maar ze houden stand . . . Er is nu voldoende ruimte voor het hefschroefvliegtuig om te gaan landen, maar.. het doet dat niet! In plaats daarvan gebeuren er achter elkaar een stel onverwachte dingen. Twee meter boven de grond blijft de wentelwiek zweven, een deurtje klapt open en een touwladdertje wordt eruit gehangen. Daarlangs komt een man naar beneden. Hij heeft een groen maskertje voor zijn gezicht gebonden om niet herkend te worden, maar aangezien hij zijn kroon heeft opgehouden, weten alle toeschouwers meteen dat het de koning van Groenland is die daar afdaalt!

„Hela, Sire Prots!" schreeuwt koning Snob, „wat zie je er raar uit, man! Ga je naar het carnaval? Je slaat toch niet zo'n goed figuur als ik, want ik bezit een grote diamant en een kostbare clown! Ik ben lekker veel belangrijker, haha!" Het lachen vergaat koning Snob zeer snel! Sire Prots van Groenland bekijkt de clown en de diamant wel, maar daar laat hij het niet bij! Hij slaat zijn arm om Pipo heen, tilt hem op en sleurt hem naar het touwladdertje! Duwend en porrend werkt hij Pipo naar de ingang van het vliegtuig; het moet wel een sterke koning zijn. Maar het kan ook wezen dat Pipo een beetje meehelpt, want onze clown wil graag weg uit die opschepperstuin!

Alle omstanders staan verstijfd van schrik over deze ontvoering op klaarlichte dag en koning Snob zakt in elkaar als een pudding, van ontzetting over deze streek van de koning van Groenland. Maar Petra en Toj-Toj staan niet stil!

„Hela!" roept Petra, „als je mijn papa meeneemt, moeten wij ook mee meneertje! Wij horen bij elkaar en wij blijven bij elkaar! Schiet op, Toj-Toj, dat vliegtuig in: hier is het ook zo leuk niet! Het is jammer dat we onze bagage moeten achterlaten, maar daar is niets aan te doen, we kopen later wel nieuwe rugzakken!" Pijlsnel buitelen onze vrienden dus het vliegtuig in; eerst Pipo, dan Petra en ten slotte het jongetje Toj-Toj! Nu moet de ontvoerder, koning Prots van Groenland. nog het touw-

Oog van Ox

Een wonderlijke geschiedenis door **WIM MEULDIJK**

Met prenten van **JAN WESSELING**

ladderje op, maar ... hij heeft pech. Toj-Toj trapt hem per ongeluk tegen zijn neus! De groene koning geeft een schreeuw, laat het touwladdertje los en ... valt op de grond. ... De piloot van het toestel heeft het niet in de gaten, hij denkt dat zijn koning ook al aan boord is en ..., hij laat het toestel het luchtruim in schieten! Pipo duwt de kinderen in de cabine en kijkt naar buiten! Beneden is het een reuze herrie, van alle kanten komen de soldaten van Blauwland aanrennen, maar ze kunnen niet anders doen dan een paar losse pijlen in de lucht schieten en toekijken hoe hun gefopte koning Snob en Sire Prots van Groenland elkaar woedend op de koninklijke neuzen beginnen te slaan!

„Jipsekeejoepie!" juicht Pipo, terwijl het hefschroefvliegtuig verder het wijde luchtruim insuist. „als twee koningen vechten om een clown, vliegt hij zelf heen — mét de diamant!!!"

Het is een heerlijk gevoel om ineens uit de nare gevangenschap te worden getild en als een vogeltje over alles heen te kunnen zweven.

Pipo doet de deur van de wentelwiek goed achter zich dicht en stapt de cabine in. „Hier is nog wel wat te doen," mompelt hij. „De piloot van dit toestel moet ik dringend spreken. „Hier kinderen, passen jullie even op de diamant en maak er geen vette vingers op, we moeten hem schoon terugbrengen!"

„Ja, papa Pipo," zegt Petra. „Maar het zal anders een heleboel tijd kosten om weer naar de top van de berg te klimmen met dit kostbare sieraad!" Pipo geeft zijn dochtertje een knipoog! „Maak je geen zorgen, m'n kind," zegt hij. „Ik heb andere plannetjes! We gaan de diaamnt terugbezorgen per bijzondere sneldienst! Let maar op!"

Pipo doet het kleine schuifdeurtje open dat toegang geeft tot de bestuurdersplaats van de wentelwiek. De piloot van het koninklijke vliegtuigje kijkt over zijn schouder.

„Ha, die clown," zegt hij, „dat was een handig plan van mijn koning, hè? Nu hebben wij in één klap de schitterende diamant en clown te pakken!"

„Zeker, meneertje het vliegtuig," zegt Pipo, „het was goed verzonnen! Jammer dat het plan van je koning niet helemaál goed ging! Het is maar een kleinigheid, hoor! Het zit zo, zie je: je hebt je koning vergeten mee te nemen, hij heeft dit toestel net gemist! Ga nu maar lachen!" De piloot lacht niet, hij geeft een gil en 'n ogenblik slingert het toestel gevaarlijk.

„D-dat kan niet!" zegt hij. „Je maakt een grapje!" — „Neenee, meneer wentelwiek," zegt Pipo, „anders wel, maar vandaag niet! De toestand is te ernstig voor grapjes, zie je! Ik heb al zo verschrikkelijk veel moeite moeten doen in dit avontuur, dat ik helemaal niet meer in de stemming ben voor grapjes! Jouw koning is in Blauwland achtergebleven en nu ben ik de baas in dit vliegtuigje!"

De piloot wordt eerst groen van woede, dan rood van nijd en ten slotte wit van kwaadheid. Pipo bekijkt deze kleurveranderingen met belangstelling, zoiets zie je niet iedere dag! Eindelijk kan de piloot weer praten. „Brr!" roept hij. „Wat denk jij wel, ijdele clown! Mijn koning is de baas en jij niet! Ik heb opdracht om jou naar mijn land te brengen, naar Groenland en dat zal ik doen ook! Opdracht is opdracht! Daarna ga ik mijn koning uit Blauwland verlossen en dan krijg ik vast een medail'e!" Pipo haalt zijn schouders op en pakt een extra-groot ballonnetje uit zijn binnenzak. Vlug blaast hij het op en houdt het dan naast het hoofd van de piloot. „Het is een ruw middel," zegt Pipo, „maar het is je eigen schuld, piloot! Als je niet doet wat ik zeg laat ik dit ballonnetje op je eigen puntneus uit elkaar klappen, goed begrepen!"

De piloot begint te trillen van angst. „Niet schieten!" roept hij. „D-daar kan ik niet tegen! Ik zal doen wat je zegt, clown! Waar wil je naartoe?" — „Dat is verstandige mensentaal," roept Pipo. „Ik zal je het doel van mijn reis zeggen, piloot! Vlieg regelrecht naar de top van de hoogste berg, naar de Lamalaja! We gaan de diaamnt terugbrengen naar de eigenaars, naar de grote Ox en zijn vrouw! Het wordt hoog tijd!"

Het vliegtuig maakt een zwenking en zet dan stijgend koers zuidzuidoost, naar de hoogste bergtop ter wereld, eenzaam in de wolken...

Volgende week:

Een schitterende top-prestatie . . .

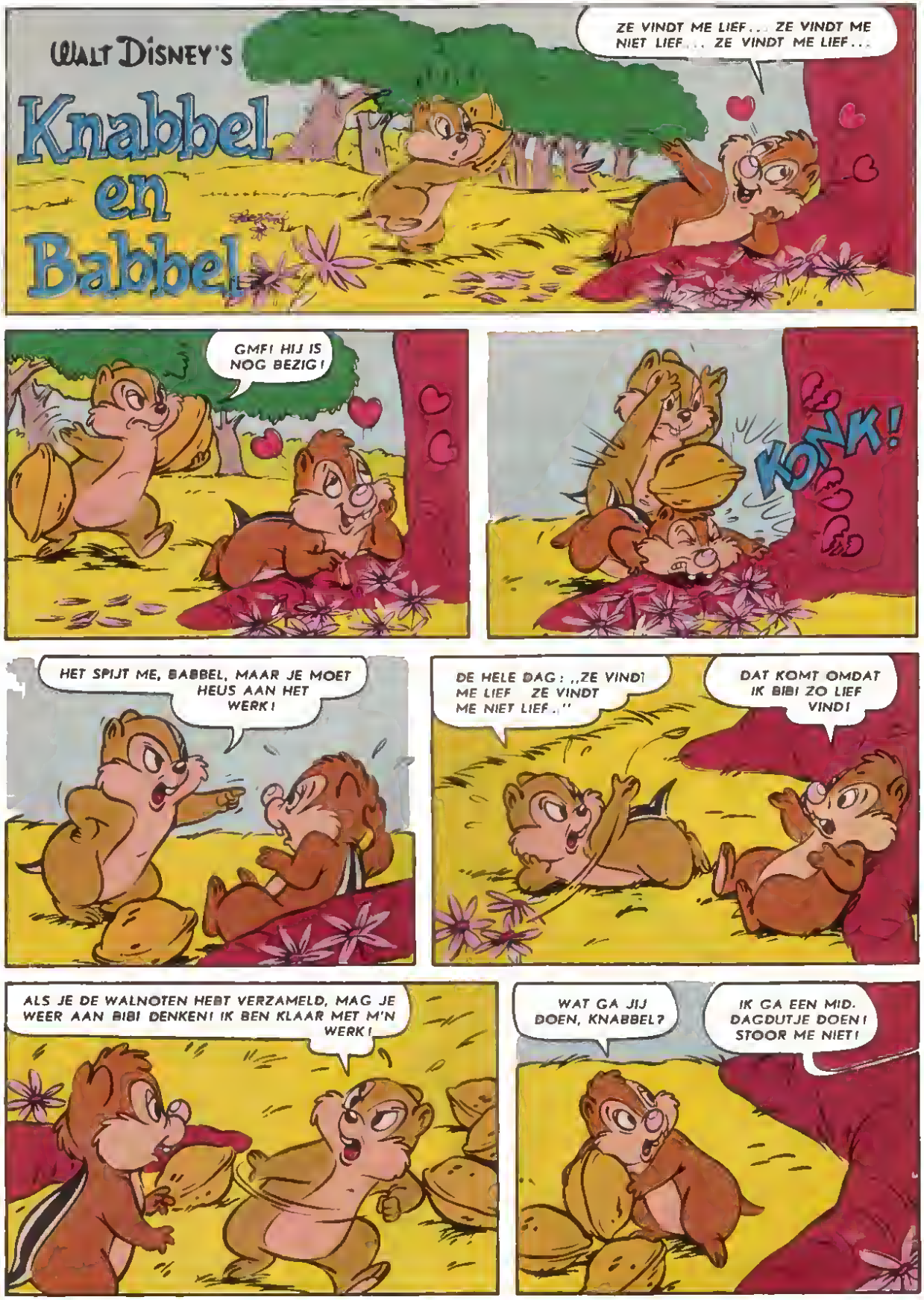
WALT DISNEY'S
Knabbel en Babbel
ZE VINDT ME LIEF... ZE VINDT ME NIET LIEF... ZE VINDT ME LIEF...
GMF! HIJ IS NOG BEZIG!
KONK!
HET SPIJT ME, BABBEL, MAAR JE MOET HEUS AAN HET WERK!
DE HELE DAG: „ZE VINDT ME LIEF ZE VINDT ME NIET LIEF.."
DAT KOMT OMDAT IK BIBI ZO LIEF VIND!
ALS JE DE WALNOTEN HEBT VERZAMELD, MAG JE WEER AAN BIBI DENKEN! IK BEN KLAAR MET M'N WERK!
WAT GA JIJ DOEN, KNABBEL?
IK GA EEN MID. DAGDUTJE DOEN! STOOR ME NIET!

ARME KNABBEL! HIJ WEET NIET HOE LEUK HET IS OM EEN VRIENDINNETJE TE HEBBEN!
HIJ DENKT ALLEEN MAAR AAN WERKEN!
SJONGE! HIJ SLAAPT AL!
DAN KAN IK FIJN NAAR BIBI TOE GAAN!
MAAR IK MOET WEL TERUG ZIJN VOOR HIJ WAKKER WORDT!
DIE ZANGER HEEFT VAST EEN VRIENDINNETJE BIJ ZICH!
LA LA DIE!
WAT? KNABBEL EN BIBI!
TRA LA LA!
WAT MOET KNABBEL EIGENLIJK MET BIBI?

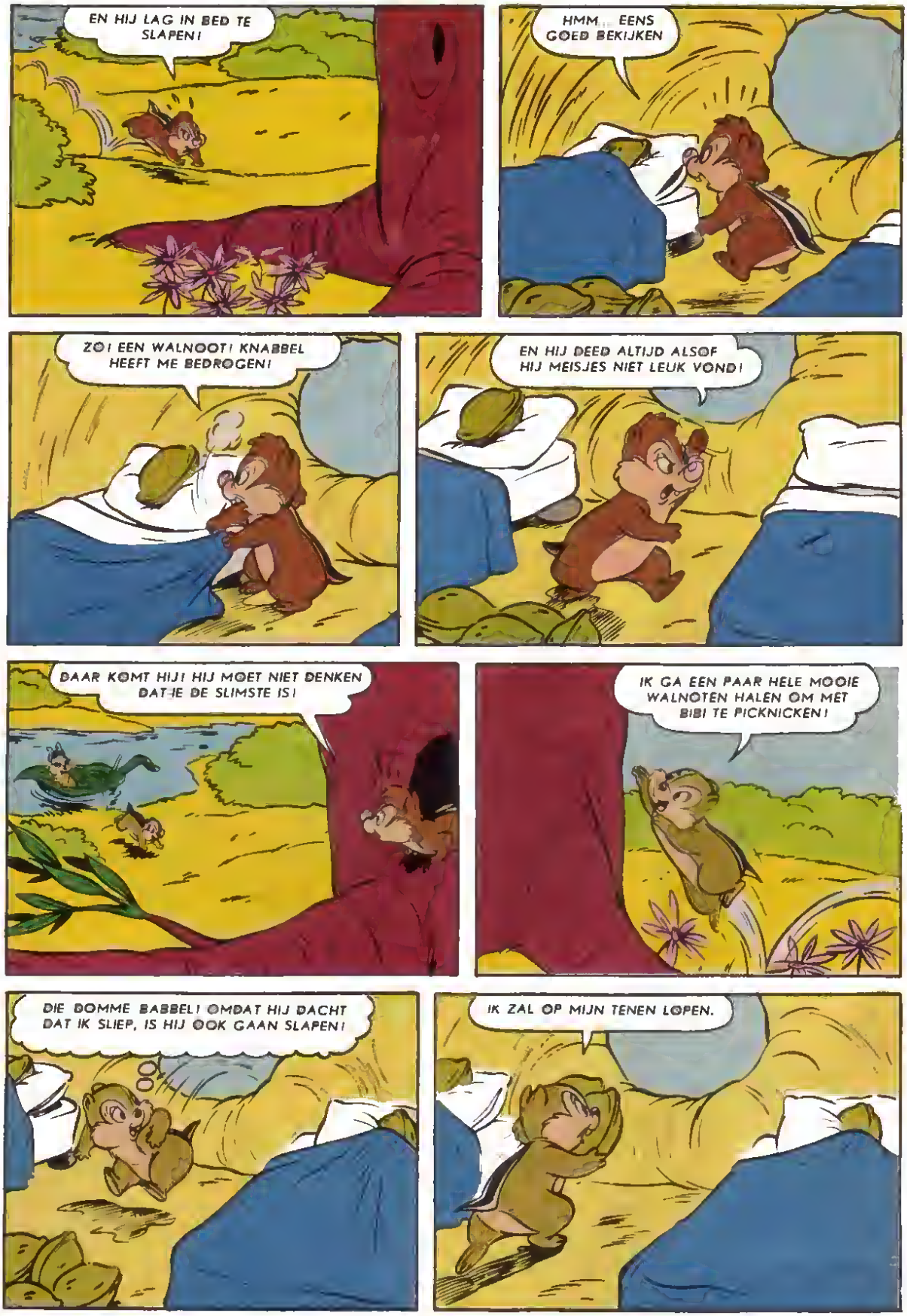
EN HIJ LAG IN BED TE SLAPEN!
HMM... EENS GOED BEKIJKEN
ZO! EEN WALNOOT! KNABBEL HEEFT ME BEDROGEN!
EN HIJ DEED ALTIJD ALSOF HIJ MEISJES NIET LEUK VOND!
DAAR KOMT HIJ! HIJ MOET NIET DENKEN DAT-IE DE SLIMSTE IS!
IK GA EEN PAAR HELE MOOIE WALNOTEN HALEN OM MET BIBI TE PICKNICKEN!
DIE DOMME BABBEL! OMDAT HIJ DACHT DAT IK SLIEP, IS HIJ OOK GAAN SLAPEN!
IK ZAL OP MIJN TENEN LOPEN.

WAT IS ER MET KNABBEL, BABBEL?
O, HIJ DOET 'N DUTJE, BIBI!
HOE KOMT BABBEL OP TWEE PLAATSEN TEGELIJK?

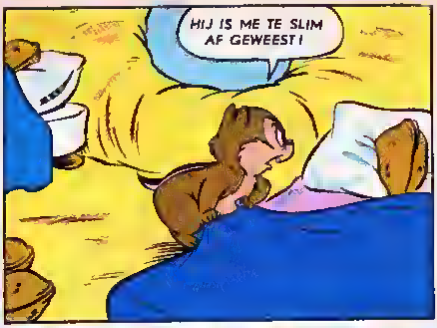
HIJ IS ME TE SLIM AF GEWEEST!

KIJK EENS WAT EEN MOOIE BLOEMEN!
IK ZAL ZE VOOR JE PLUKKEN!
HIJ ZAL HET ER NOG MOEILIJK MEE KRIJGEN!

HAHA! ALLES LOOPT VOLGENS PLAN!
AHUM!

HALLO! SLAAP JIJ OP 'N BLOEMENBED?
BIBI IS VAN MIJ EN JE BLIJFT VAN HAAR AF!

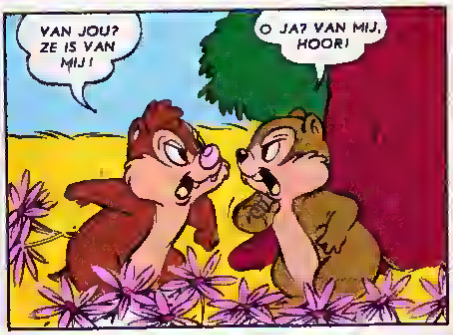
VAN JOU? ZE IS VAN MIJ!
O JA? VAN MIJ, HOOR!

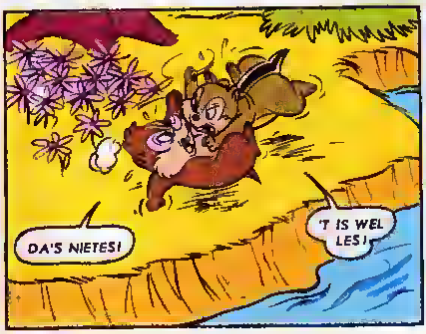
DA'S NIETES!
'T IS WEL LES!

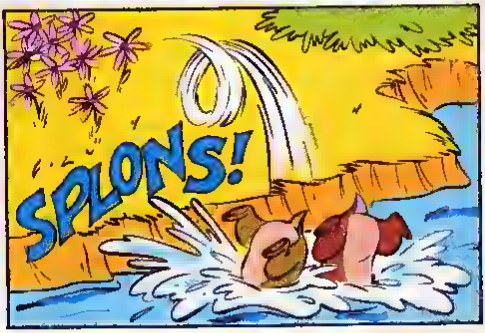
SPLONS!

WAT BLIJFT BABBEL TOCH LANG WEG! VREEMD IS DAT!
EERST KWAM KNABBEL NIET TERUG EN NU BLIJFT BABBEL WEG!
IK GA EENS EVEN KIJKEN!
NEE MAAR! LIGGEN ZE ME DAAR ALLEBEI TE SLAPEN!
WAT EEN MANIEREN! ZE DOEN MAAR NET OF IK ER NIET BEN!
WACHT MAAR! IK ZAL ZE LEREN OM MIJ TE VERGETEN!
ALSJEBLIEFT!
KLETS!
WAT? HET ZIJN WALNOTEN! WAAROM ZOUDEN ZE DAT GEDAAN HEBBEN?
INTUSSEN...
WE ZIJN WEL AFGEKOELD, HÉ?
JA! HET WAS ONZIN OM OVER BIBI TE VECHTEN!

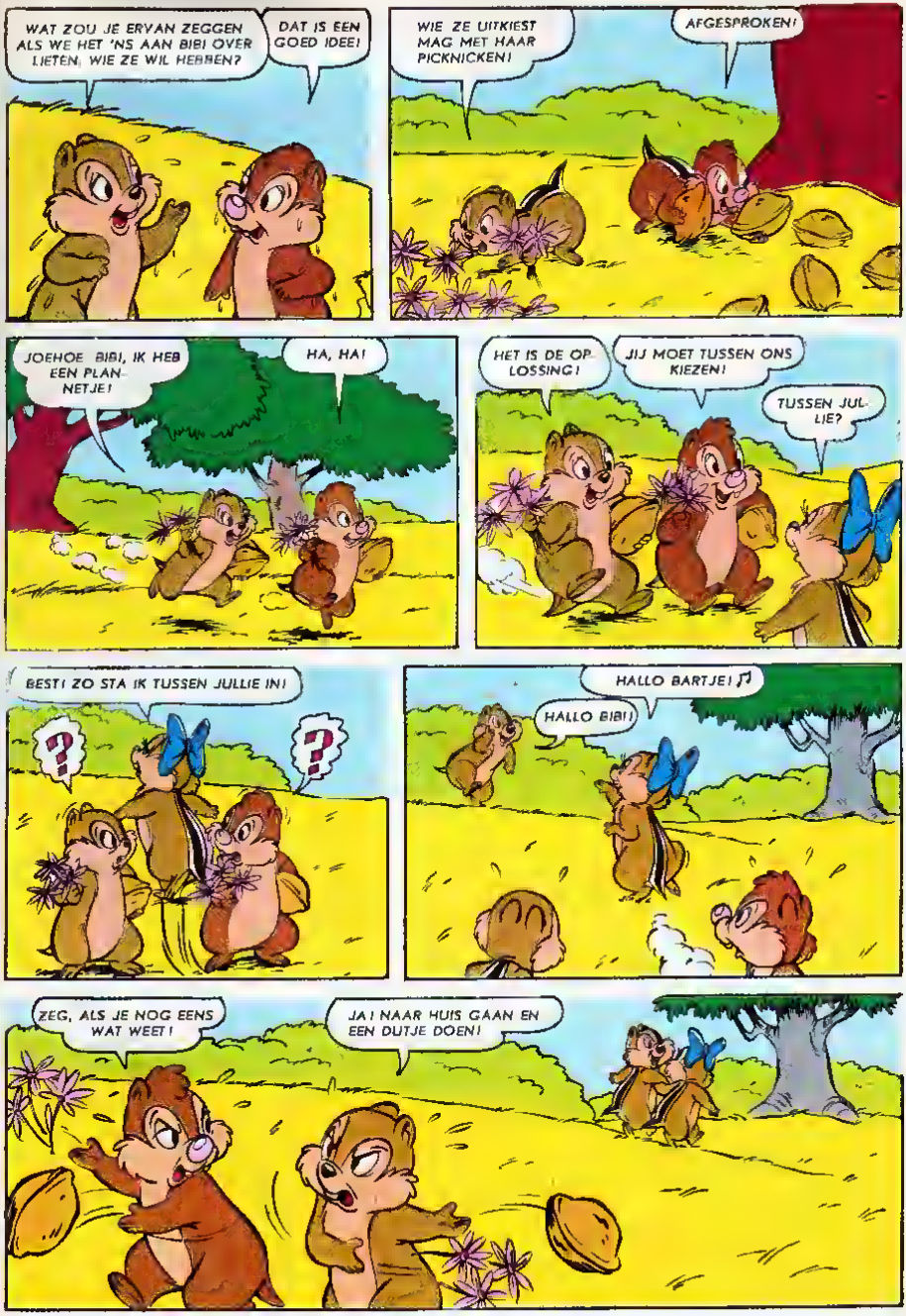
WAT ZOU JE ERVAN ZEGGEN ALS WE HET 'NS AAN BIBI OVER LIETEN, WIE ZE WIL HEBBEN?
DAT IS EEN GOED IDEE!
WIE ZE UITKIEST MAG MET HAAR PICKNICKEN!
AFGESPROKEN!
JOEHOE BIBI, IK HEB EEN PLAN-NETJE!
HA, HA!
HET IS DE OP-LOSSING!
JIJ MOET TUSSEN ONS KIEZEN!
TUSSEN JUL-LIE?
BEST! ZO STA IK TUSSEN JULLIE IN!
?
?
HALLO BARTJE! ♪
HALLO BIBI!
ZEG, ALS JE NOG EENS WAT WEET!
JA! NAAR HUIS GAAN EN EEN DUTJE DOEN!

Brian Harvey heeft een jacht, de Dolfijn, geerfd van zijn oom Harry Loader, die is omgekomen bij een ontploffing aan boord van het schip. Een aantal mensen heeft bijzonder veel belangstelling voor de Dolfijn, die op een scheepswerf in Oosterloo ligt. Een zekere Stratton uit Londen, De Silva uit Nederland en een verzekeringsagent die zich Maitland noemt. Dan komt er nog een Engelsman opduiken die de Dolfijn herkent als de boot van Harry Loader.

RUMOER OM DE DOLFIJN

„HEEFT u mijn oom gekend?" vroeg Brian gespannen.

„Was het uw oom? Ja, ik kende hem van gezicht. Ik kwam vaak op de jachtclub." Hij keek aandachtig naar de jonge man. „Bent u de nieuwe eigenaar?"

Brian knikte.

„Mijn oom heeft mij de boot nagelaten. Ik heet Harvey en dit zijn twee vrienden van mij, Jerry en Jane Conway. Ze zullen me helpen bij het terugzeilen naar Engeland."

„Ik ben Marlow, Hugh Marlow, collega-zeiler." Ze gaven elkaar de hand en toen zei Marlow: „Wat een beroerde geschiedenis met je oom..... wat is er precies gebeurd?"

Ze stonden dicht bij elkaar aan het hoofd van de steiger en Brian gaf een kort verslag van het tragische ongeluk. Terwijl hij sprak, zag Jerry vanuit zijn ooghoeken dat iemand hen bewaakte. Toen hij zijn hoofd een beetje die kant opdraaide, verdween de figuur uit de schaduw van de botenloods en slenterde onopvallend naar de omheining waar het oud roest lag, hij zag duidelijk dat het Maitland was. Jerry deed alsof hij niets had gezien en toen hij even later voorzichtig opzij keek, zag hij meneer Maitland op het muurtje zitten en naar de afval kijken alsof hij alleen maar wachtte tot meneer Meersen terugkwam. Op z'n zachtst gezegd was het een beetje vreemd, dacht Jerry, dat een man van de verzekering zich zo gedroeg en hij hoopte dat de zaakwaarnemer uit Londen gauw terug zou bellen. Dan zouden ze pas weten of hun verdenking jegens Maitland juist was.

Het leek in elk geval onmogelijk de *Dolfijn* grondig te onderzoeken als de werf open was. Er zat niets anders op dan te wachten tot het avond werd.

Jerry's gedachten waren afgedwaald van het gesprek; hij luisterde weer en hoorde dat Brian zijn verhaal besloot. Hugh Marlow antwoordde met een paar vriendelijke woorden en zei toen: „Als er iets is waarmee ik jullie kan helpen, hoef je het maar te zeggen. Ik bedoel dat de *Dolfijn* misschien weer kan varen tegen de tijd dat ik ook naar huis ga. We zouden dan samen kunnen gaan."

Hij knikte naar een mooie boot die in de haven voor anker lag en grinnikte. „Ik kan mijn zeiltjes wat hijsen en de motor op een kwart zetten, dan kunnen we er een wedstrijd van maken."

De boot die hij aanwees, was als motorboot gebouwd en was ongeveer 55 voet lang. De stuurhut en het dekhuis liepen uit op een ruim achterdek. De twee

Een spannend avontuur

door GEOFFREY MORGAN

geïllustreerd door GERARD VAN STRAATEN

masten, die er indrukwekkend uitzagen, droegen maar kleine zeilen. De boot moest het blijkbaar van de motor hebben. Geen van allen hadden deze nieuwe boot zien aankomen, omdat zij in de schaduw van de kraan aan het eind van de steiger stonden. Bovendien waren ze vanaf het moment dat ze de *Dolfijn* verlieten, te veel in beslag genomen door Marlow en door hun verlangen te weten wat hij eigenlijk van hen wilde. Toen ze een paar stappen verder liepen, konden ze duidelijk zien wat een mooi schip het was.

„We hebben al gezelschap op weg naar huis," zei Brian gerekt. „Maar u wordt bedankt voor het aanbod."

„Nou, ik blijf nog een paar dagen hier rondzwalken," antwoordde Marlow. „Als ik je ergens mee van dienst kan zijn dan graag."

„Dat jacht ziet er prachtig uit," viel Jerry in. „Kruist u hier door Holland?"

„Nee, ik ben hier niet voor mijn eigen plezier, maar het is mijn werk," grinnikte hij. „Een scheepspartijtje. Natuurkenners, vogels en zeemansleven. Ik neem altijd hetzelfde groepje mee. Tweemaal in het jaar. Deze keer nemen we de Friese eilanden."

„Dat lijkt me reuze opwindend," vond Jane.

„Voor hen, maar voor mij is het weleens een beetje tè opwindend. Ze hebben geen van allen enig begrip van boten of varen. Daarom moest ik die jol ook komen brengen." Hij keek uit over de kade naar een kleine roeiboot die op het zand was gesleept. De opkomende vloed waste de kiel van het bootje. „Een paar van die lui roeiden gisteren over een ondergelopen golfbreker en twee van de planken waren er geweest. Ik hoop dat de scheepswerf hem kan maken en mij zo lang een jolletje in gebruik wil geven."

„Meneer Meersen zal nu wel gauw komen," antwoordde Brian. „Als u die jol op de scheepshelling wilt hebben, kunnen we u wel even een handje helpen."

In de tijd dat ze het bootje bij de schepenloods brachten, waren de knechts terug van het schaftuur en ook meneer Meersen kwam het terrein weer op. Jerry, Brian en Jane lieten Marlow aan meneer Meersen over. Ze gingen gauw terug naar hun pension waar mevrouw Wesseling op hen wachtte met een heerlijk maal van gebraden kip, sla en aardappels en perzik met slagroom toe. Mevrouw Wesseling sloeg het aanbod van Jane haar te helpen met de afwas af en ze gingen met z'n drieën in de zitkamer zitten om koffie te drinken en over de gebeurtenissen van die morgen te praten.

„Het is gewoon niet te doen om de *Dolfijn* overdag te onderzoeken," verklaarde Jerry nadat ze een tijd over dit onderwerp hadden gepraat.

RUMOER OM DE DOLFIJN

„Ik stel voor dat baantje maar tot vanavond uit te stellen. Dan is de werf gesloten, zodat niemand ons kan storen."

Brian knikte instemmend.

„Dat heb ik ook gedacht," zei hij. „We kunnen daar beneden niet alles grondig gaan nakijken terwijl Hans in en uit loopt. En toen we er mee bezig waren terwijl iedereen was gaan schaften, kwam die knaap Marlow, om ons werk weer stop te zetten. Vanavond zullen we tenminste rust hebben — en hoe later hoe beter."

„Ik geloof dat je het beter aan meneer Meersen kunt vertellen," zei Jane. „Hij zal zich afvragen wie daar in het donker op zijn werf aan het rondspoken is."

„We zien hem vanmiddag," zei Brian.

„Wat ga ja hem vertellen?" vroeg ze. „Hij zal het wel een beetje vreemd vinden dat we op de boot willen rondscharrelen als iedereen weg is."

„Ik verzin wel een smoesje."

„We kunnen hem vertellen dat we graag aan het eind van de steiger wat in donker willen gaan vissen," stelde Jerry opgewekt voor. „Het is vloed vanavond."

„Ik geloof dat je er verstandiger aan doet hem de waarheid te vertellen," mompelde Jane.

„Maar om eerst de zakelijke dingen te regelen, Jane," zei Brian een beetje verlegen, „zou jij het erg vinden vanmiddag hier te blijven. Je weet dat ik een telefoontje kan krijgen. De zaakwaarnemer van mijn oom zou opbellen en hij weet dat jullie bij me zijn. Als je hem vertelt wie je bent, zal hij jou de inlichtingen die hij over Maitland heeft ingewonnen, zeker doorgeven."

Jane keek teleurgesteld.

„Ik begrijp het," zei ze met tegenzin.

„Je kunt dit net zo goed doen, Jane," zei Jerry om zijn nichtje te troosten. „Er zal op de werf niet veel aan de hand zijn. We gaan naar Meersen en houden verder onze ogen goed open. Je mist er niets aan. Maar dat telefoongesprek is erg belangrijk."

Jane keek vanuit het zitkamerraam de jongens na tot ze achter het gebouw van de jachtclub uit het oog verdwenen. Ze ging in een makkelijke stoel zitten en bladerde wat in geïllustreerde Nederlandse tijdschriften maar ze werd slaperig van de zon die recht door het raam binnenviel.

Plotseling werd ze met een schok wakker omdat de deur open ging; mevrouw Wesseling kwam met een kop thee binnen.

„Ik wilde je niet eerder storen," zei mevrouw Wesseling vriendelijk terwijl ze het kopje voor Jane op tafel zette. „Ik zag dat je sliep. De rust heeft je natuurlijk goed gedaan want de lucht hier bij het water is zwaar."

Jane bedankte haar en toen schoot ineens de telefoon haar weer te binnen. De bel zou haar zeker wakker hebben gemaakt maar zelfs als zij doorgeslapen had als er voor hen opgebeld werd uit Londen, zou mevrouw Wesseling haar zeker hebben gewekt. Ze keek aarzelend op.

„Hoorde ik de telefoon?" vroeg ze terloops, „of heb ik dat gedroomd?"

„Er is niet opgebeld terwijl ik thuis was," antwoordde mevrouw Wesseling, „maar ik ben wel even weg geweest. Ik moest naar het dorp. Verwacht u een telefoontje?"

„Nou ja, onze vriend Brian verwacht een gesprek uit Engeland," zei Jane, „maar ik zou de bel zeker hebben gehoord."

„Dat geloof ik ook vast, want die bel is behoorlijk hard," lachte mevrouw Wesseling. „Ik zal de theepot op het lichtje zetten. Als de jongens dan terugkomen, kunnen ze ook een kop nemen."

Jane dankte haar voor haar zorg. Toen hun hospita verdween, ging ze weer voor het raam zitten. Ze staarde naar het gebouw van de jachtclub, dronk haar thee en bedacht dat de middag al hijna voorbij was en Jerry en Brian nu wel gauw zouden komen.

Toen ze haar thee op had, was ze het wachten moe, ze ging naar buiten en liep door de voortuin naar het hek. Voor ze daar was, zag ze Jerry en Brian al aan komen. Ze zuchtte van opluchting en liep hun snel tegemoet. „Is er opgebeld?"" vroegen ze dadelijk toen ze bij hen was. „Nee, Ik heb wat in mijn stoel zitten slapen, maar ik zou de bel toch zeker hebben gehoord." antwoordde ze en ze kleurde een beetje door een vaag gevoel van schuld.

„Wat Londen ook te weten is gekomen, zal in elk geval niets veranderen aan het feit dat we meneer Maitland wantrouwen," antwoordde Brian. — „Wat bedoel je?" Jane keek hem verwonderd aan.

„Hij was vanmiddag weer op de werf," vertelde Jerry. „Maar meneer Meersen moest weg, hij is vannacht in Nieuwvouden — hij had een boodschap achtergelaten dat zijn broer erg ziek was."

„Wat heeft dat met Maitland te maken?"

„Ik zal je alles vertellen,' antwoordde Brian. „Nadat hij de boodschap van meneer Meersen had gekregen, verdween ook hij van de werf. Hij liep de kant van het strandje op. We zijn hem achterna gegaan om te zien wat hij in zijn schild voerde. — „Wat hebben jullie ontdekt?' vroeg Jane gespannen.

„Hij liep verder langs de zee. Daar is een klein stuk grasland waar het gras heel hoog staat. Daar ging hij liggen. Hij keek om zich heen of niemand hem zag. Gelukkig ontdekte hij ons niet omdat daar nog een klein houten schuurtje staat waar we achter zaten. Toen hij dacht dat hij alleen was, haalde hij een kijker te voorschijn."

Ze waren bijna bij het huis waar ze logeerden terug en Jane ging langzamer lopen.

„Wat zocht hij dan?" vroeg ze.

„Ja, wat zocht hij dan?" herhaalde Brian. „Waarschijnlijk hetzelfde waar wij ook naar zoeken: het geheim van de *Dolfijn*. Maar wat hij daar precies deed en wat hij door zijn kijker dacht te ontdekken, weten we niet. Wat denk jij, Jerry?"

Welke rol speelt meneer Maitland in het raadsel rond de Dolfijn? Zolang er geen antwoord komt uit Engeland, kan hij nog van alles zijn: een vriend, maar ook een vijand . . .

ditjes en datjes van Donald Duck

POP EN PIEPERTJE

Twee klaine dikke kindartjes,
Die woonden naast elkaar,
Ze heetten Pop en Piepertje
En waren zwart van haar

Ze mochten van hun mammie
Voor 't eerst een boodschap doen,
Pops mammie gaf hun centjes
En allebei een zoen.

Toen ging het naar de bakker,
Ze kochten brood voor moe,
Maar Piepertje, die rakker,
Liep naar de eendjes toe

En Popje, klein stout meisje,
Ging met haar vriendje mee,
Gaf al 't brood aan d' eendjes .
En toen naar mams, o wee!

„Waar is het brood?" vroeg mammie,
„Waar zijn de centjes, Pop?"
„O," snikten beide kleuters,
„De eendjes aten 't op"

„Zo, zo," zei mams begrijpend,
„Dat is toch lang niet pluis,
Haal gauw een ander broodje
En kom dan dadelijk thuis"

Ze zijn zo vlug ze konden,
Naar 't bakkertje gegaan
Zoiets ondeugends hebben ze
Heus nooit, nooit wéér gedaan.

WIE EENMAAL IN HET SCHUITJE ZIT

TOEN meneer en mevrouw Donahue de Engelse oceaanstomer „Queen Mary" in de haven van New York zagen liggen, verlangden ze er plotseling heel erg naar dit prachtige schip ook eens van binnen te bekijken.
Ze vroegen en kregen toestemming om een uurtje aan boord te gaan en dwaalden weldra door de lange gangen en de schitterend ingerichte zalen
Blijkbaar verloren zij echter de tijd uit het oog, want toen ze aan dek kwamen, zagen ze tot hun schrik dat het schip al in volle zee was
Terugkeren naar New York was niet meer mogelijk. Ze moesten aan boord blijven tot de eerstvolgende haven Halifax.
Van daarult bood de stoomvaartmaatschappij hun een reisje aan per vliegtuig terug naar New York.

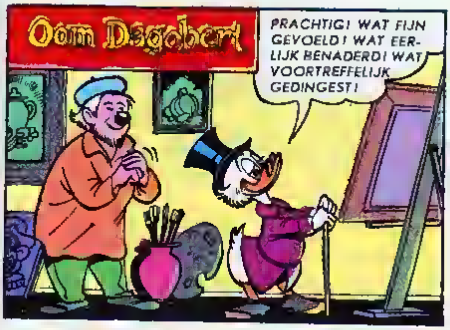

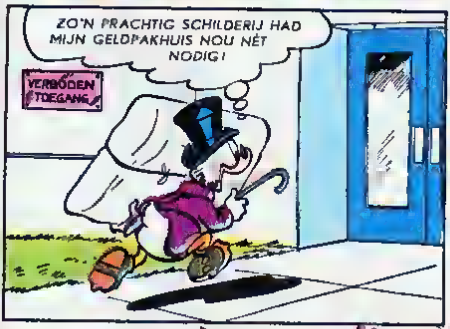

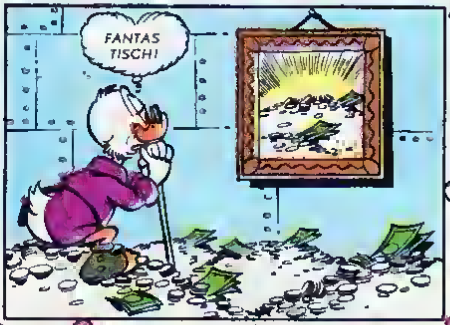

TOM POES en de ZONNEBRIL

DE VREEMDE ZONNERRIL DIE ALLES VEEL TE ROOSKLEURIG VOORSTELT, BRENGT HEER BOMMEL OPNIEUW TOT ROEKELOZE DADEN.

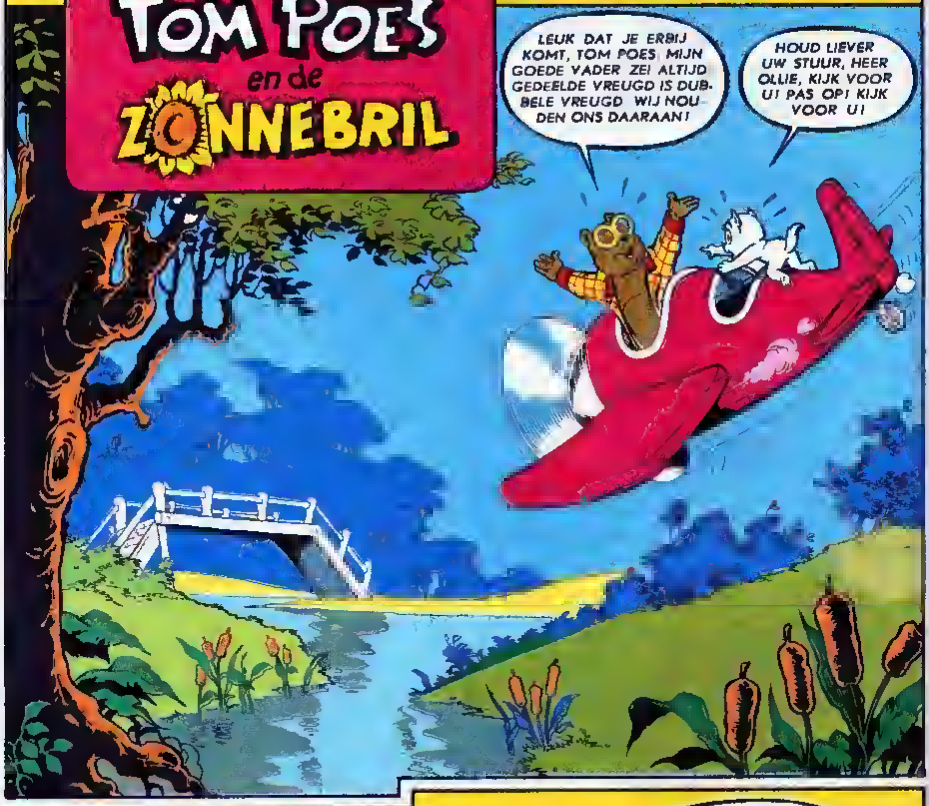

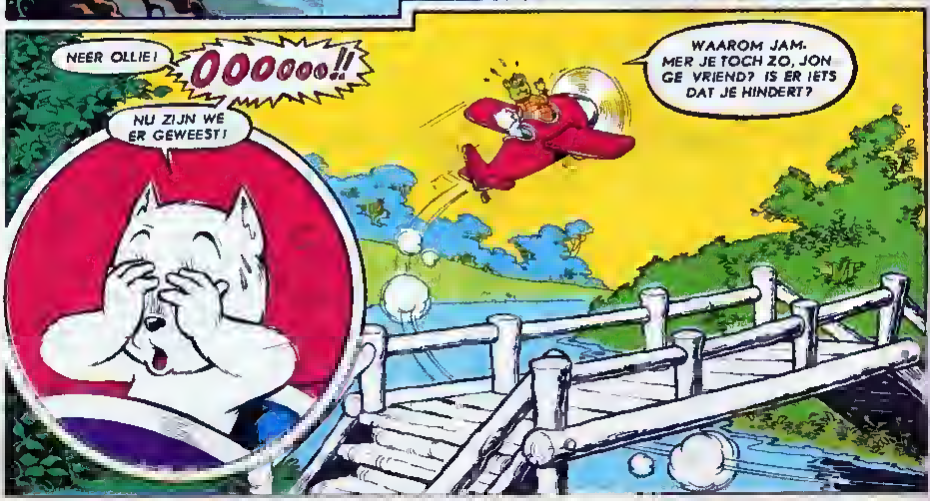

ZAG JE DAT RUSTIEKE BRUGGETJE TOM POES? OVERAL IS TOCH SCHOONHEID TE VINDEN ALS MEN GOED OPLET.
LET OP, HEER OLLIE!!
JE MOET NIET ZO JAMMEREN. GENIET TOCH VAN DIT HEERLIJKE TOCHTJE.
OOOH!
ZIJ DIE OOG HEBBEN VOOR DE PRETTIGE DINGEN ZIJN WIJS, TOM POES. LUISTER NAAR EEN OUDER EN VROLIJKER IEMAND.
JE MOET HET LEVEN OPVATTEN ALS EEN LUCHTIG GRAPJE. DAN VOEL JE JE ALTIJD IN DE WOLKEN!
MAAR WE ZIJN BOVEN DE WOLKEN! WE GAAN VEEL TE HOOG! ALSTUBLIEFT, LAAT MIJ OP UW PLAATS ZITTEN.

WAAROM? JE ZIT DAAR TOCH GOED?
MIJN VROLIJKE VADER ZEI ALTIJD: BENIJD NOOIT ANDERMANS PLAATS. LET OP DE VREUGDE BINNEN EIGEN BEREIK.
IK BEDOEL, LAAT MIJ STUREN. EN KEER ANDERSOM! ZO ZIET U HELEMAAL NIET WAAR WE VLIEGEN!
GOED, GOED. ALS IK JE DAARMEE EEN PLEZIERTJE DOE...
HELP!
KEER IK OM.
EN METEEN ZETTE HEER BOMMEL DE BOEL OP Z'N KOP. DAT WAS ANDERS DAN TOM POES HAD BEDOELD.
HÉ, WAAR IS TOM POES GEBLEVEN? HIJ SPEELT ZEKER VERSTOPPERTJE, DE GUIT
HELP!
HEER OLLIE!
HIJ HEEFT ZICH VAST IN DE WOLKEN VERSCHOLEN!
WAAR ZIT JE, JONGE VRIEND? IK HOOR JE, MAAR IK ZIE JE NIET! WACHT, IK ZAL EVEN OMKEREN!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daarvan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

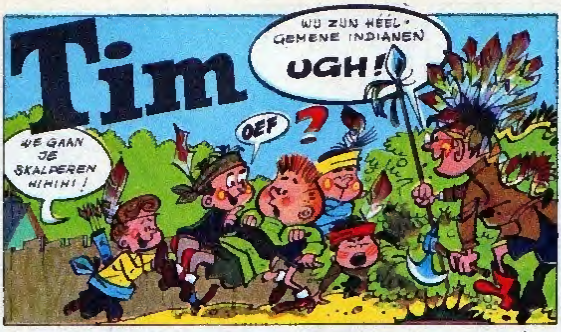
Tim
WIJ ZIJN HEEL GEMENE INDIANEN
UGH!
OEF
?
WE GAAN JE SKALPEREN HIHIH!

RODE KAPLAARS HAAT BLEEKGEZICHTEN, BIND HEM AAN DE LANTA... EN HARTELPAAL!
UGH.

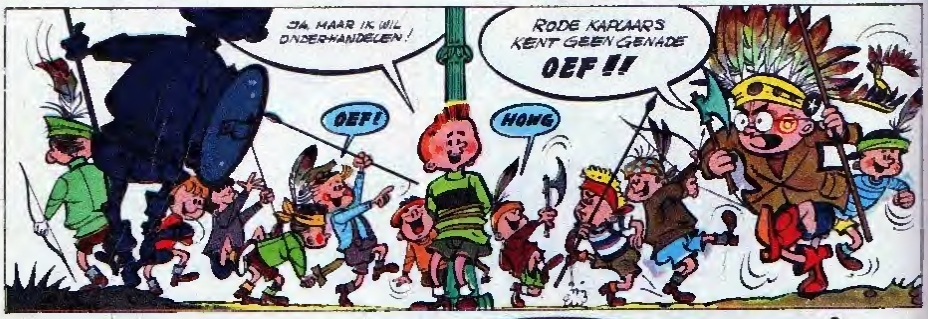
JA, MAAR IK WIL ONDERHANDELEN!
OEF!
HONG
RODE KAPLAARS KENT GEEN GENADE
OEF!!

BEGRAAF ONMIDDELLIJK DE STRIJDBIJL!
ZEG DAT DAN
JA, MAAR... IK HEB TREETS!
IK KON AL!
HAAK DE ARME JONSEN LOS!
BLANKE BROEDER

OEF PINDA...
HEERLIJKE PINDA'S IN MELKCHOCOLADE!
EN ZOVEEL... EÉN ZAKJE IS VOLDOENDE VOOR DE HELE STAM!
UCH MELKCHOCOLADE...

25 ct
Treets
PINDA
MELKCHOCOLADE